

Resolución da Axencia Instituto Enerxético de Galicia, pola que se inadmite unha solicitude de acceso a información relativa á xeotermia en Galicia

Expediente nº: 2020/2269877

ANTECEDENTES

Único. O 23.11.2020, Miguel Ángel Fernández González, co DNI 32413124Y, presentou no Rexistro Xeral da Xunta de Galicia un escrito no que, solicitou información relativa á geotermia en Galicia, literalmente, o seguinte: *“copia documental correspondiente a la geotermia en Galicia y sus vínculos, adjudicaciones, fondos europeos, convenios, proyectos, etc, en los registros de la Xunta de Galicia de los años 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019 y previsión 2020”*.

A citada petición recibíuse no órgano competente para resolver o día 2.12.2020

CONSIDERACIÓNS LEGAIS E TÉCNICAS

Primeira. Normativa xeral reguladora do acceso á información

A normativa reguladora do acceso á documentación e información por parte dos cidadáns ven constituída principalmente, pola Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno e pola Lei 1/2016, de 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno de Galicia.

Segunda. Normativa específica de acceso á información

De conformidade coa disposición adicional primeira da Lei 19/2013, do 9 de decembro, rexeranse pola súa normativa específica e por esta lei con carácter supletorio, aquelas materias que teñan previsto un réxime xurídico específico de acceso á información. Neste senso, a Lei 19/2013, do 9 de decembro, será de aplicación, no non previsto nas súas respectivas normas reguladoras, ao acceso á información ambiental.

En materia ambiental, a Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de medio ambiente constitúe normativa específica.

Terceira. Concepto de información pública

O artigo 24.1 da Lei 1/2016, de 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno de Galicia, recoñece o dereito de acceso á información pública, nos termos previstos na normativa básica de transparencia, entendendo por información pública “os contidos ou documentos, calquera que sexa o seu formato ou soporte, que obren en poder dalgún dos suxeitos incluídos no ámbito de aplicación da presente lei e que teñan sido elaborados ou adquiridos no exercicio das súas funcións”.

Cuarta. Causas de inadmisión

Procederá a inadmisión da solicitude nos supostos establecidos no artigo 18 da Lei 19/2013, do 9 de decembro. Nestes casos ditarase resolución de inadmisión no momento inicial de análise da solicitude, dado que a resolución implica a inadmisión da solicitude a trámite, é dicir, trátase dunha inadmisión *a limine*.

O artigo 18.1 e) da Lei 19/2013, de 9 de decembro, indica que procede a inadmisión a trámite das solicitudes que sexan manifestamente repetitivas ou que teñan un carácter abusivo non xustificado coa finalidade de transparencia desta Lei.

Os actos de exercicio de calquera dereito, sen ningunha excepción, están sometidos ao límite do abuso de dereito. Concorre abuso de dereito sempre que estean presentes dous elementos: que o seu exercicio supere os límites normais do dereito e que se cause un dano a terceiro. Constitúe dano a terceiro a utilización de recursos humanos, económicos ou técnicos por parte da Administración para atender unha solicitude que supón unha extralimitación respecto dos límites normais do dereito de acceso á información pública.

Preténdese así evitar un custo ou esforzo desproporcionado por parte da Administración que poida chegar a interferir no normal funcionamento desta. Neste senso, o artigo 3.1 da Lei 40/2015, do 1 de outubro, do Réxime xurídico do sector público dispón que as administracións públicas, na súa actuación, deben respectar entre outros principios: a adecuación estrita dos medios aos fins institucionais, eficiencia na asignación e utilización dos recursos públicos e cooperación, colaboración e coordinación entre as administracións públicas.

Neste senso, a Xurisprudencia recoñece como causa de inadmisión e límite ao dereito de acceso, as solicitudes abusivas; ben polo seu carácter repetitivo ou pola súa xeneralidade na petición de documentación, entre as que podemos citar as seguintes sentenzas;

1) Sentenza do Tribunal Supremo, do 4 de abril do 2006. Número de recurso: 311/2003, Sala 3ª do Contencioso- Administrativo, relativa a unha solicitude de información medioambiental. No

Fundamento xurídico sétimo dispón: “Y hemos de desestimar la pretensión considerando, pues, la pretensión abusiva... Es evidente que la petición de la recurrente una reiterada y numéricamente generalizada solicitud de información medioambiental podría convertirla en abusiva en relación con el funcionamiento de la propia Administración. Esto es, la propia generalización en la utilización de este derecho a la información- que obviamente no lo es solo de la recurrente- es el que llevaría a su desnaturalización por abuso, pues no debe olvidarse que el artículo 3.1 de la Directiva 90/313¹ lo reconoce a “cualquier persona física o jurídica que lo solicite y sin que dicha persona esté obligada a probar un interés determinado”, e, incluso, en términos más amplios, el artículo 1º de la Ley 38/1995.

(¹ Directiva 90/313/CEE del Consello, de 7 de xuño de 1990, sobre liberdade de acceso á información en materia de medio ambiente (DO L 158,p.56)).

2) STJ de Madrid, núm. 1247/2004, de 15 de xullo. Número de recurso 1174/2002. Sala do Contencioso- Administrativo, Sección 2ª, sobre o dereito de acceso á información en materia de medio ambiente. No Fundamento de dereito segundo pon: “No puede acogerse favorablemente su petición dado que lo veda tanto el art. 37 de la Ley 30/92 en su apartado 7º: “La petición debe ser individualizada de los documentos que se desee consultar sin que quepa formular una solicitud genérica”.

3) STSJ de Illas Baleares. Sentencia núm. 39/1998, de 30 de xaneiro. Recurso contencioso-administrativo 759/1996. No Fundamento de dereito segundo pon: “Pues bien, en este sentido, ya con anterioridad, la Directiva de la Unión Europea 90/313/CEE (LCEur 1990/613) reconocía el derecho de cualquier persona física o jurídica de acceso a los documentos administrativos sobre medio ambiente, estando obligada a suministrar la información cualquier Administración pública, nacional, regional o local, con la salvedad de los poderes legislativo y judicial.

Ahora bien, incluso en ese terreno, la Directiva mencionada permite denegar la solicitud de información no sólo cuando sea manifiestamente abusiva sino también cuando esté formulada de forma demasiado general, ocurriendo en el caso que lo solicitado no únicamente era el envío de los acuerdos del Pleno y de la Comisión de Gobierno que incidiesen en materia de medio ambiente sino, bastante más allá, de todos los que se adoptasen, cualquiera que fuese la materia, para ser así la recurrente quien delimitase «los acuerdos que puedan tener incidencia medioambiental».

La trasposición de la Directiva mencionada al derecho interno se lleva a cabo por la Ley 38/1995,

de 12 diciembre, sobre el derecho de acceso a la información en materia de medio ambiente, en la que también se establece, en cuanto importa, que la Administración se encuentra obligada a «facilitar la información ambiental», pero no otra, ni siquiera toda aquella, ya que la Administración no tiene que facilitar la que no sea posible separar de los asuntos señalados en el artículo 3.1.

En definitiva, pues, como ya reconoce la propia actora en su demanda, el Consell Insular de Menorca bien podía haber accedido a lo solicitado pero, no habiendo sido así también ha de concluirse que la recurrente no tiene derecho a que se le conceda aquello que se le denegó”.

Quinta. Competencia

Segundo dispón o artigo 27.3 da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, a competencia para a resolución das solicitudes de acceso, no caso da Administración Xeral da Comunidade Autónoma, corresponderá á persoa titular da secretaría xeral, a secretaría xeral técnica, a dirección xeral ou a delegación territorial.

Por todo canto antecede,

RESOLVO

Primeiro. Inadmitir a solicitude de acceso a información presentada por Miguel Ángel Fernández González, co DNI 32413124Y, relativa á información sobre a geotermia en Galicia, en atención á aplicación do artigo 18.1 e) da Lei 19/2013, do 9 de decembro, por ser de carácter abusivo.

Contra esta resolución, que pon fin á vía administrativa, cabe interpoñer, no prazo de dous meses, a contar desde o día seguinte ao da súa notificación, recurso contencioso-administrativo, de acordo co previsto na Lei 29/1988, do 13 de xullo, reguladora da Xurisdición Contencioso-Administrativa, ou previa e potestativamente, reclamación ante o Defensor do Pobo, no prazo dun mes, a contar desde o día seguinte ao da súa notificación, de conformidade co artigo 28 da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno de Galicia.

Santiago de Compostela

A directora da Axencia Instituto Enerxético de Galicia

Paula Uría Traba

